

Већу Интердисциплинарних студија Универзитета уметности у Београду
Сенату Универзитета уметности у Београду
Б е о г р а д, Косанчићев венац 29

Предмет: Извештај Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације
Мије Луковац

Комисија за оцену и одбрану докторске дисертације Мије Луковац – **ОДНОС ПРИВАТНОГ И ЈАВНОГ У САВРЕМЕНОЈ УМЕТНОСТИ** је на састанку одржаном 30. марта 2015. године усвојила Извештај којим се позитивно оцењује докторска дисертација Мије Луковац.

Извештај комисије садржи: уводно образложење, биографске податке о кандидаткињи, анализу дисертације, критички увид и оцену резултата докторске дисертације, те закључак комисије.

УВОДНО ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Миа Луковац (бр.индекса Ф3/10) Научне докторске студије, група за Теорију уметности и медија (Интердисциплинарне студије, Универзитет уметности у Београду) уписала је 2010. године. Након што је положила све испите на докторским студијама на Групи за теорију уметности и медија ца просечном оценом 9,31 пријавила је докторску дисертацију насловљену: **ОДНОС ПРИВАТНОГ И ЈАВНОГ У САВРЕМЕНОЈ УМЕТНОСТИ** Докторска

дисертација са предложеним насловом, као и извештај Комисије за оцену научне заснованости теме, одобрени су на седници Сената Универзитета уметности 28. фебруара 2013. године. За ментора је постављена др Јасмина Чубрило, ванредни професор Семинара за студије модерне уметности Одељења за историју уметности Филозофског факултета Универзитета у Београду. Докторска дисертација је завршена и предата марта 2015. године. Чланови комисије за оцену и одбрану докторске дисертације постављени Одлуком Већа Интердисциплинарних студија Универзитета уметности у Београду 12. марта 2015.:

др Јасмина Чубрило, ванредни професор – Филозофски факултет (ментор),

др Миодраг Шуваковић, редовни професор – ФМУ

др Весна Микић, редовни професор – ФМУ

др Никола Дедић, ванредни професор - ФМУ

др Мариела Цветић, ванредни професор – Архитектонски факултет Београдског универзитета.

БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ КАНДИДАТКИЊЕ:

Миа Луковац рођена је 1985. године у Крагујевцу. Основу школу и средњу музичку школу, одсек клавир, завршила је са 'Вуковом дипломом' у Крагујевцу, а за соло и камерне наступе награђивана је у земљи и иностранству. Академију уметности у Новом Саду, одсек сликарство, уписала је 2003. године, у класи проф. Јована Ракицића. Дипломирала је на 2007. године као најбољи студент сликарства на завршној години. Мастер студије - сликарство завршила је 2010. код истог професора. Докторске студије на Универзитету уметности у Београду, одсек *Теорија уметности и*

медија, уписала је 2010. године и академске 2012/13. године уписала је трећу годину студија. Од 2008. године запослена је на Факултету педагошких наука у Јагодини Универзитета у Крагујевцу, сада у звању асистента на предметима из области Ликовне уметности са методиком наставе. Члан УЛУС-а од 2008.

Списак објављених радова/конференције/учешћа на изложбама:

Објављени радови:

Миа М. Луковац, „Семиолошко читање слике Пола Клеа *Highroads and by-roads*“ у *Узданица: часопис за језик, књижевност, уметност и педагошке науке*, Год. 9, бр.1, 2012, стр. 179-190. (УДК: 75.01:801.73 ; 75.071.1 Кле П.)

Ìèà Ì. Èòéíààö, „Óèíàà èííàíðàðèèàíèð ñííàí-íààèàæ¼à ó èííðððèèè¼è èíèàèðèèíà ìàìžàæà è àðòòðàáííà èàáíðèðàðà“ ó *Íàñèà à: ÷àñíèñ çà èæèæàáííð, ¼àçèè, òíàðííð è èóèðóðó, Ñíà. IX, áð. 23, 2012, ñðð. 201-210. (ÓÄÊ: 316.75:725. 945 (497.11) "1941/1945")*

Конференције:

Учешће на IX међународном научном скупу *Српски језик, књижевност, уметност* одржаном на Филолошко-уметничком факултету, 24-25.10.2014. где је са Катарином Станојевић представила рад „Структура музичких телевизијских програма и музички укус будућих учитеља“

Учешће на VII међународном научном скупу *Српски језик, књижевност, уметност* одржаном на Филолошко-уметничком факултету, 26-27.10.2012. године где је у оквиру рада књижевноантрополошке секције изложила реферат са насловом „Ново уметничко дело у новој историји уметности“

Излагачка активност:

Самосталне изложбе:

2012. Niš, Niški kulturni centar, *Ogledanja* (nova postavka)
2012. Kragujevac, Moderna galerija Narodnog muzeja, *Ogledanja*
2010. Novi Sad, Galerija Multimedijalnog centra AYHC, *Motus animi*
2009. Kragujevac, Galerija *Mostovi Balkana*, *Zvezdana jastučnica II*
2008. Novi Sad, Galerija *Tableau*, *Zvezdana jastučnica*
2008. Sopot, Galerija Doma kulture, izložba slika
2008. Kragujevac, Galerija Doma omladine, izložba slika
2007. Beograd, Galerija Doma kulture *Studentski grad*, *Buđenje*
2007. Novi Sad, Akademija umetnosti - galerija Hol, *Buđenje*, *Prijatno!*

Колективне изложбе:

2014. Горњи Милановац, Културни центар, 12. Међународно бијенале уметности минијатуре
2013. Инголштат: Galerie des Stadttheaters, *Време. Простор. Место.* – *заједничка изложба 20 уметника из Инголитата и Крагујевца*
- 2013. Крагујевац: Галерија Народног музеја Крагујевац, *Време. Простор. Место.* – *заједничка изложба 20 уметника из Инголитата и Крагујевца*
2013. Ужице, Галерија Учитељског факултета, Изложба наставника и студената
Факултета Педагошких наука Универзитета у Крагујевцу
2013. Београд, Галерија Центра за културу Раковица, *Мартовски салон*
2012. Gornji Milanovac, Културни центар, 11. Међународно бијенале уметности минијатуре
2012. Jagodina, Zavičajni muzej (Noć muzeja), *Studenti i profesori Pedagoškog fakulteta*
2011. Beograd, Galerija ULUS-a, *Novogodišnja izložba*

2011. Ingolstadt (Nemačka), *Grenzelos*
2010. Gornji Milanovac, Kulturni centar, 10. Međunarodno bijenale umetnosti minijature
2009. Beograd, Umetnički paviljon *Cvijeta Zuzorić*, 9. Bijenale crteža i male plastike
2009. Majdanpek, Dom kulture, *Žene slikari*
2008. Beograd, Kuća legata, *Savremeni crtež '08, Henkel art award*
2008. Gornji Milanovac, Kulturni centar, 9. Međunarodno bijenale umetnosti minijature
2008. Beograd, Umetnički paviljon *Cvijeta Zuzorić*, Novi članovi ULUS-a
2007. Novi Sad, Akademija umetnosti - galerija Hol, Izložba nagrađenih studenata
2007. Novi Sad, Galerija Matice Srpske, Završna izložba studenata IV године АУНС
2007. Београд, XIV bijenale studentskog crteža Srbije
2007. Kragujevac, Galerija *Mostovi Balkana*, Prolećna izložba crteža ULUK-a
2006. Novi Sad, Galerija Kulturnog centra Novog Sada, *Transfer iskustva*
2006. Kragujevac, Galerija Narodne biblioteke, Godišnja izložba ULUK-a
2006. Novi Sad, Galerija KCNS, *Moj dnevnik – Unutrašnji autoportret*
2006. Beograd, XIII bijenale studentske grafike SCG
2006. Novi Sad, Spomen-zbirka Pavla Beljanskog, Izložba studentskih radova

Ауторски кустоски пројекти:

Луковац, Миа (2013.) *Ауторски интердисциплинарни културни пројекат сарадње Факултета педагошких наука Универзитета у Крагујевцу и Филолошко-уметничког факултета у Крагујевцу: ИЛУМИНАЦИЈЕ.*
 Крагујевац: Галерија универзитетске библиотеке

Семинари:

Нада Милетић, Миа Луковац (аутори и реализатори), *Уметничка вредност као критеријум избора визуелно-дидактичких средстава*, семинар бр. 765 у Каталогу програма сталног стручног усавршавања наставника, васпитача и стручних сарадника за школску 2014/2015. и 2015/2016.

Награде:

2007. Годишња награда за сликарство Академије уметности у Новом Саду

2006. Годишња награда УЛУК-а за сликарство

Стипендије:

Стипендија Фонда за Младе таленте Републике Србије у шк. 2006/07.

Стипендиста Фонда "Драгослав Срејовић" града Крагујевца у ппериоду 2003-2008.

Стипендија "ЕФГ Банке" у шк. 2007/08.

Награде Универзитета у Новом Саду за постигнуте резултате током читавих студија

АНАЛИЗА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Докторска дисертација Мије Луковац **ОДНОС ПРИВАТНОГ И ЈАВНОГ У САВРЕМЕНОЈ УМЕТНОСТИ** садржи апстракте на српском и енглеском језику, увод, девет поглавља, закључак, библиографију, прилоге (илустрације) и биографију кандидаткиње и ауторке.

Докторска дисертација написана је фонтом Times New Roman 12 са стандардним проредом 1,5 на 284 странице и са 28 илустрација.

Докторска дисертација подељена је на два дела: први, у којем кандидаткиња даје теоријски оквир и разјашњење кључних појмова око којих је концентрисана читава студија (појмови приватно и јавно, савремена уметност и култура), и други, који чине студије случаја у којима кандидаткиња препознаје и мапира основне тезе рада односно концепте уведене и теоријски објашњене у првом, расправном делу дисертације, и компетентно и аргументовано анализира и објашњава њихове различите аспекте.

Кандидаткиња је у *Уводу* (стр. 8-12) прецизно назначила предмете и контексте својих истраживања: приватно и јавно као дискурзивне формације те њихове релације према савременој уметности и култури. Такође, кандидаткиња је у *Уводу* јасно најавила методолошки приступ којег ће се доследно прдржавати и стога одредила природу расправе. Методологија је заснована на хибридној теорији коју успоставља укрштањем теорија уметности, теорија нових медија, теорија културе, психоаналитичких теорија, теорија рода и других социјално конструктивистичких теорија, те научних дисциплина попут студија културе, студија медија, (нове/нових) историје уметности, антропологије, социологије. Производ оваквог методолошког приступа је дисертација која има карактер критичке интердисциплинарне расправе о уписима „приватног и приватности у јавном и у односу на јавно“ пре свега у савременим уметничким праксама. Коначно, кандидаткиња у *Уводу* указује и на глобални циљ свог истраживања а то је извођење једне од могућих дефиниција савременог субјекта на темељу дијалектике односа савременог приватног према савременом јавном онако како се та дијалектика индексира у рецентној уметничкој пракси.

Прво поглавље *Савремена уметност и култура* (стр. 13-44) у својих шест потпоглавља, полазећи од референтних историјских и савремених разматрања етимолошки и појмовно дефинише концепте модерно,

постмодерно и савремено (аналогно модерна, постмодерна и савремена уметност) уочавајући и указујући на оне елементе помоћу којих су релевантне интерпретације успостављале разлику између ова три концепта (Шарл Бодлер, Карл Ђулио Арбан, Ентони Гиденс, Жан Франсоа Лиотар, Борис Гројс, Тери Смит, Хал Фостер, Мишко Шуваковић, Никола Бурио, Клер Бишоп). Такође, аргументовано и у релевантној литератури утемељено образлаже датовање/датовања почетака 'савремене уметности у доба културе' (Т. Смит, Брендон Тејлор, Александар Алберо, М. Шуваковић). Паралелно, уводи се и дефинише појам култура и то у релационој функцији појма савремена уметност и последично, појаве и појма субјекта савремене уметности.

У другом поглављу *Студије културе и нова историја уметности* (стр. 45-69) које је обликовано у шест потпоглавља, Миа Луковац дефинише теоријски оквир у ком ће своје интердисциплинарно истраживање односа приватног и јавног у савременој уметности изводити. Тај теоријски оквир, како сама истиче у уводним пасусима овог поглавља, успоставља укрштањем критичких теорија Валтера Бенјамина, Јиргена Хабермаса, Анрија Лефевра, Ролана Барта, Жака Дериде и Жана Бодријара, Мишела де Сертоа, семиологије Ролана Барта, психоаналитичких теорија Сигмунда Фројда и Жака Лакана, теорије интерпретације Артура Дантоа и Терија Берета, родних студија, биополитике, номадологије Жила Делеза и Феликса Гатарија, а по моделу студија културе (Рејмонд Вилијамс, Стјуарт Хол...) и нове историје уметности (Џонатан Херис, Чарлс Херисон, Хал Фостер, Тери Смит).

У трећем поглављу *Свакодневица као место сусрета високе и популарне културе* (стр. 70-91) у пет потпоглавља („Култура и грађанска свакодневица“, стр. 71-74; „Висока и популарна култура“, стр. 75-83; „Постмодерно 'брисање граница““, стр. 83-86; „Свакодневица – место сусрета високе и популарне

уметности“, стр. 87-89; и „Савремена уметност и тактике Шерлока Холмса“, стр. 90-91), кандидаткиња, паралелно, из историјске и теоријске перспективе (Џон Робертс, де Серто и Лефевр), елаборира следећи круг појмова релевантних за своје истраживање: свакодневица, висока култура и популарна култура. Ово поглавље завршава кључном тезом да је свакодневица заједнички простор друштвености место сусрета елитне и популарне културе, да је многострука, комплексна, испресецана различитим интересима, стратегијама и тактикама. Кандидаткиња закључује да су „простори свакодневице место где су од постмодерне до данас брисане границе између високе и популарне културе и где је настала хомогенизована култура (и уметност) савремености“ а да су „уметници својим избором да не посматрају свет само са стране, већ да живе и раде у конкретним условима савремености и своја дела граде на реалним искуствима комуникације, допринели том 'споју' – комбинујући елементе устаљене и обичне свакодневице са елементима популарне и високе културе, они стварају уметност која јесте интегрални део савремености и која баш из тих разлога задржава свој политичко-друштвени утицај на свакодневне праксе живљења“ (стр. 91)

У четвртом поглављу *Приватно и јавно* (стр. 92-118) Миа Луковац тематизује и проблематизује два кључна појма своје докторске тезе: приватно и јавно. Полазећи од констатације да уметници „као иницијатори процеса самооткривања и креирања, тј. прилагођавања *јавног* сопственим и јединственим потребама, улазе у игру и оно лично, интимно, *приватно* доводе у различите односе наспрам *јавног*, реферирајући притом на различите проблеме и појаве савремености“ (стр. 93), кандидаткиња износи претпоставку: „да су уметници ти субјекти савремености који својим делима мењају однос уметности и свакодневице и помажу процес конструкције /

деконструкције идентитета – како сопственог, тако и посматрачевог“ односно да “уметници провоцирају посматрача да се заједно са њима упусти у критику свакодневице и пружи отпор истој, јер то је можда и једини начин да се у времену глобалне транзиције појединац избори за *сопство*“ (стр. 93), претпоставку коју ће у следећих пет поглавља (студије случаја) убедљиво доказивати. Четврто поглавље, као својеврсни увод у студије случаја, доноси преглед теорија приватног и јавног које ће бити референтне за даљу анализу: кандидаткиња указује пре свега на дискурзивну ширину појмова *приватно* и *јавно*, а затим излаже моделе приватне и јавне сфере (домена) који су заступљени у савременим теоријама културе и друштва а утемељени у теоријским мишљењима Мишела Фукоа, Анрија Лефевра, Јиргена Хабермаса и Мишела де Сертоа које кандидаткиња препознаје као оне који су дали кључан допринос промишљању *приватног* и *јавног* и указали на значај који овај дуалитет има у формирању човека и као индивидуе, и као друштвеног субјекта.

Студије случаја су концентрисане око пет издвојених тема: *Приватно и јавно у глобалном поретку* (стр. 119-146; референтни примери: дела Милча Манчевског и Зои Леонард), *Приватно и јавно у односу на историју* (личну и колективну, стр. 147-180; референтни примери: дела Сонг Донга, Гордане Каљаловић-Одановић и Владимира Перића), *Приватно и јавно у односу на род* (стр. 181-204; референтни примери: дела Мери Кели и Трејси Емин), *Приватно и јавно у односу на тело* (стр. 205-229; референтни примери: пројекти Тање Остојић и Феликса Гонзалеса-Тореса) и *Приватно и јавно у односу на савремени живот и индустрију забаве* (стр. 230-244; референтни пример Џеф Кунс и његово дело-спектакл *Made in Haven*). Свако од ових пет поглавља савршава се закључком у коме се сумирају претходно изнети аргументи.

Закључак дисертације (стр. 245-247) предтсавља теоријску рекапитулацију којом се још једном, на кратак и сажет начин, сумирају и умрежавају одговори на претпоставке од којих је Миа Луковац пошла. Своје истраживање кандидаткиња завршава уверењем да је „савремена уметност простор за извођење најразличитијих критичких пракси којима уметници успевају активно да делују у јавној сфери, критички се односе 'спрам услова савремености, а посматраче подстичу на учешће, критичко промишљање и деловање, па и 'трагање за сопством'. Савремени уметници својим делима указују на проблеме савремености, изводе критику свакодневице, на различите начине пружају отпор хегемонији, односно боре се за права у савременом друштву маргинализованих 'субјеката разлике'; излагањем (сопственог) приватног они се приближавају и успостављају интеракцију са посматрачима у сарадњи са којим покушавају да раде на успостављању једне нове политике различитости“ (стр.247).

КРИТИЧКИ УВИД И ОЦЕНА РЕЗУЛТАТА

Општи поглед на докторску дисертацију

Докторска дисертација Мије Луковац **ОДНОС ПРИВАТНОГ И ЈАВНОГ У САВРЕМЕНОЈ УМЕТНОСТИ** посвећена је аналитичком идентификовању, интерпретативном предочавању и критичком разматрању односа приватно и јавно, дискурзивне природе ова два појма и њиховом активном учествовању у производњи савременог субјекта а у контексту савременог друштва, културе, уметности, идеологије и политике. Постављени проблеми: теоријско разматрање дискурзивних формација (јавно, приватно, савремено, модерно, постмодерно, субјекат, савремена уметност, савремена култура) и њихових међусобних релација; аналитичко указивање на видове и ефекте динамике

њихових међусобних преплитања и умрежавања и, коначно, интерпретативно уодношавање теоријских и дисциплинарних увида на одабраним примерима – успешно су, детаљно и доследно артикулисани.

Предмет и циљ рада

Предмет дисертације Мије Луковац јесте уочавање, анализа и дефинисање односа у које ступају приватно и јавно у пољу уметности и на које се све то начине у дијалектици овог односа производи савремени субјект. Постављени циљ је, будући да се према њему иде из различитих тачака и до њега долази различитим правцима, постигнут сталним критичким преиспитивањем различитих дискурзивних аспеката пре свега ова два појма и њиховог потенцијала да прозводе односно да буду произведени у савременој уметничкој пракси и савременој култури (или 'савременој уметности у доба културе'). Имајући то у виду, комисија констатује да је Миа Луковац успешно обрадила предмет свог рада и остварила предвиђене циљеве.

Основне полазне хипотезе

Кандидаткиња је у свом истраживању пошла од основе хипотезе са савремена уметност својим стратегијама приказивања, јавног деловања и директног укључивања посматрача у процес тумачења и стварања дела, активно делује у јавној сфери, критички се односи према условима савремености, те последично подстиче критичку свест (и деловање) код посматрача, дестабилизујући тако традиционалну дистанцу између уметника и посматрача, уметности и живота, приватог и јавног, односно ове претходно бинарно супротстављене категорије редефинише као динамичне и променљиве концепте истовременог бивања.

Претпоставке, изведене из ове основне хипотезе, а које су преиспитиване и доказиване у дисертацији су:

1. Савремена уметност је простор за извођење најразличитијих критичких пракси које имају за циљ да активно учествују у јавној сфери, приказују савременост, критикују је или интервентно у њој делују;
2. Савремена уметност активира улогу посматрача, односно иницира његово учешће у процесу стварања и интерпретације дела;
3. Савремена уметност покушава да обнови комуникацију међу субјектима савремености и уведе их у доба 'нове интимности';
4. Савремени уметници својим делима (ре)артикулишу однос уметности и свакодневице и помажу процес конструкције и деконструкције идентитета Аутора.
5. Савремени уметници чине транспарентним процесе трагања за *сопством* и конструкције властитог идентитета, покушавајући тако да и публику наведу на слична трагања за сопственим и веома различитим идентитетима. Они се заправо боре за демократску јавну сферу, односно за јавну сферу у којој друштвени антагонизми (који су и главни критеријум диференцијације субјеката) неће нестати, већ ће бити 'одржавани', а (нове) политичке границе константно преиспитиване;
6. Тактика микро-отпора (хегемонији) је шанса пружена појединцу да сачува али и мења сопство, а тако и савременост и своју будућност.

Постављене хипотезе су истраживане, проблематизоване, интерпретиране те и потврђене у тексту дисертације. Кандидаткиња је показала њихову сврсисходност, научну утемељеност и њихов евидентни интердисциплинарни карактер

Методe које су у истраживању примењене

Докторска дисертација Мије Луковац темељи се на интердисциплинарном приступу, и то методама карактеристичним за савремене критичке теорије: теоријско-интерпретативном, као и аналитичко-интерпретативном. Оне су коришћене хибридним уодношавањем конструктивистичких теорија, теорија културе, социолошко антрополошких теорија, теорија уметности, родних теорија те дискурса студија културе, студија медија, нове историје уметности, етнологије, и др. Овом методологијом, кандидаткиња успешно производи интерпретативно-теоријску мрежу за своје претпоставке, чиме успоставља особен критички, интердисциплинарни теоријски дискурс о специфичном потенцијалу савремене уметности препознатом кроз процесе премрежавања приватног јавним и јавног приватним, последично активнијој размени између уметника и публике, између два субјекта савремености која се (ре)дефинишу и (пре)обликују током ових сложених процеса уодношавања.

Резултати истраживања

Докторат Мије Луковац је убедљиво, прегледно и јасним језиком написан рад, пажљиво осмишљене структуре и са минуциозним анализама добро одабраних примера. Кандидаткиња је своје претпоставке од којих је пошла у истраживању а које су у домаћој теоријској мисли недовољно актуелизовани и проблематизовани на уверљив и сигуран начин износила и аргументовала. Резултати њеног истраживања у складу са добром традицијом академских дискурса отварају и остављају могућности за даља разматрања и критичка (пре)испитивања.

Коришћена литература

Кандидаткиња је у раду користила 185 библиографских и 19 вебографских јединица на српском, хрватском и енглеском језику. Показала је способност систематичне обраде и примене писаног и медијског материјала. Коришћена литература је систематично одабрана и употребљена на адекватан начин. Кандидаткиња је успешно одабрала и применила кључне напписе из области: естетике, филозофије, социологије, студија културе, теорије и историје уметности (Гројс, Арган, Смит, Херисон, Шуваковић, Витгенштајн, де Серто, Лефевр, Хабермас, Хол, Тејлор, Клифорд Герц, Жак Рансијер, Гризелда Полок, Розика Паркер, Џејн Рендал, Амелија Џонс, Петер Биргеритд), постструктуралистичке теорије (Фуко, Барт, Дерида, Бодријар), родних теорија и студија (Џудит Батлер, Мери Кели)

.

ЗАВРШНА ОЦЕНА ДИСЕРТАЦИЈЕ

Докторска дисертација **ОДНОС ПРИВАТНОГ И ЈАВНОГ У САВРЕМЕНОЈ УМЕТНОСТИ** кандидаткиње Мије Луковац је проблемски интердисциплинарни научни рад којим је кандидаткиња потврдила научне компетенције у подручју интердисциплинарних наука о уметностима и медијима. Миа Луковац је својом дисертацијом показала да је компетентна и спремна да на препозна и истражи мало познате и недовољно дискутоване интердисциплинарне проблеме, првенствено заинтересована за начин на који уметност постоји у медијски посредованом савременом друштву и начин на који се субјекат савремености конструише и путем којих стратегија се трансформише. Доследно и спретно, Миа Луковац је применила савремене теоријске поставке из сасвим удаљених дисциплина у успешно спроведеном подухвату разматрања тачака сусрета и међупрожимања политике и живота, приватног и јавног.

Комисија оцењује докторску дисертацију Мије Луковац као заснован и иновативан истраживачки научни рад којим су аргументовано показане и разрађене најважније теоријске претпоставке односа приватног и јавног у савременој уметности и теоријама уметности и медија.

Комисија са задовољством предлаже Већу интердисциплинарних студија и Сенату Универзитета уметности у Београду да прихвати извештај, те да покрене процедуру за јавну одбрану докторске дисертације Мије Луковац.

у Београду, 30. марта 2015. године

Чланови Комисије:

Др Јасмина Чубрило, ванредни професор - Филозофски факултет (ментор)

др Миодраг Шуваковић, редовни професор – ФМУ

др Весна Микић, редовни професор – ФМУ

др Никола Дедић, ванредни професор - ФМУ

др Мариела Цветић, ванредни професор - Архитектонски факултет
Универзитета у Београду